
THEATER

Paella op zijn Vlaams

15 MAART 2002 OM 00:00 UUR | Elke Van Campenhout

HET is een vreemdsoortige komedie die Tristero met *Locos* op de planken zet. Meer dan een doorlopend stuk is de tekst van de Spaanse schrijver Felipe Alfau een opeenvolging van bizarre situaties. Een dode vrouw wacht op een dans met de dood, een man geeft zijn leven voor de sluitendheid van zijn theorie, een hoer speelt voor non, en een reünie loopt uit de hand. Het zijn maar een paar van de bij momenten morbide situaties waardoor de personages zich een weg banen.

De spelers van Tristero vullen de rollen in op hun gebruikelijke laconieke manier. Kristien De Proost is bij momenten hilarisch als de sexy bedelaarsinstructeur. Of als de vrouw die zich door vier mannen laat nemen, en vervolgens overtuigend pleit voor haar recht op een fictief, en dus gerespecteerd, bestaan.

Niet alle scènes zijn even sterk. Elk stukje stevent als een minidetectiveverhaal recht op zijn ontknoping af. Maar die uitkomst is niet altijd vrij van goedkope dramatiek of flauwe gein. *Locos*, en het tweede deel *Chronos*, is een stuk dat niet goed het evenwicht vindt tussen een burleske en een zedenkomedie.

En dan krijg je een voorstelling waarin de priester het doet met de non, die misschien gewoon een prostituee is. Of familietaferele rond de pot paella, die verdacht Vlaams aandoet. Het stuk zit vol erg volkse verhaalelementen, zoals de handtastelijkheden van broer en zus in de achterkeuken, die enkel door de onverwachte plotwendingen de banaliteit ontstijgen.

Terwijl Tristero er in het verleden meermaals in slaagde om een alledaags gegeven een bitterzoete ondertoon te geven, is deze dubbelzinnigheid in *Locos* maar gebrekkig aanwezig. Het is moeilijk aansluiting te vinden bij deze bordkartonnen personages uit een B-film.

Nochtans gaat hun strijd over het leven zelf. De jongen die zijn angst voor honden telkens opnieuw etaleert, is zowel grappig als intriest. De strijd der seksen is alomtegenwoordig. En ieder personage is op zijn manier op zoek naar een scherfje zingeving. Maar hun beproevingen zijn zo marginaal dat je je nooit aangesproken voelt. Of dat ligt aan de tekst, de bewerking of de encenering is moeilijk uit te maken.

- Tristero speelt „Locos”. Op 15 en 16 maart in Nona (Mechelen) (015-20.37.80), 21 maart in Limelight (Kortrijk), 29 maart in België (Hasselt), 17 en 18 april in Stuk (Leuven), 19 april in CC Berchem, 28 en 29 april in Nieuwpoorttheater (Gent), 30 april De Bottelarij (Brussel).

Meer?

Lees de volledige krant digitaal. (<http://www.standaard.be/plus/ochtend>)